

Lo Camp de Tarragona

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 2.—Núm. 42.—Diumenge 19 de Maig de 1901.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que desempenyen càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret i lleyes civils, sino tot quant se refereixi á la organització interior de nostra terra: volém que catalans sian los jueges y magistrats, y que dintre de Catalunya's facin en última instància 'ls pleits y causas: volém ser arbitris de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presti servye tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

Boigs y criminals

No som nosaltres, no som los catalanistas los boigs y 'ls criminals; los boigs y 'ls criminals son los polítichs vividors que per interés personal no volen coneixer nostras necessitats pràcticas; son los elements centralistas enemicis concients y declarats de tot lo nou y modern, de tot lo sanitós y robust; son los polítichs governants que á la oposició fan protestas d' apoyar las manifestacions de la vida autonòmica de las regiòns històriques, mostrantse hipòcritament partidaris de que l'Estat vagi reduint las funcions socials y políticas, única mida pera estrenyer los lligams del malalt y empobrit Estat espanyol, però que desde las olímpicas alturas del poder, rodejats de l' ambient de lleugeresa y de superbia, fidel reflexo de la secular filosofia del poble castellà, amnésichs de conveniencia y com si vingueren de l' Almusara s' oposan á las ideas de regeneració y de vida propia de las regiòns, aspiracions llegítimas, més terriblement antipáticas als elements de raça semita.

No ho volém saber si es una conseqüència més que natural, antinatural de l' instint de conservació de l'Estat. Lo que veyem y vèu tothom es una falta de pudor polítich y un tret directe á la comunitat d' interessos y de idees de las regiòns històriques y en particular a Catalunya.

Com si rès del mon hagués passat, las amargantas y frescas llissons de nostras grans desfetes colonials, no han tingut prou forces a reflectir per a ressuscitar la nostra memòria, y variar de color, sinó que ab son desvari de grandesa pasada tots ho vèuen de color de rosa y no hi pensan en rès més qu' en lo dolce far niente del presupòst, y fiafs en sa omnipotenta influència política fonamentada ab lo negre fach de criminals odis y rancuniás, no encerten, pobres alucinats, á comprender que son un etrebanch al lliure desenvolupament de les energies humanas, que dificultan las corrents vivificadores y portan la mort als òrgans y elements del còs social.

Aquests son los que permeten que 's parli sense solta d' explotadors y d' explotats, com si urbe et orbis no s' sapigués que son poble escullit es consumidor no més, y per lo tant ben mort y qu' exporta solzament un gènero únic y encara de real ordre.

Resignemse; per ells rès significa l'avenç y la prosperitat catalana.

May ni nosaltres, ni tots los qu' estiman á sa Pàtria, abonarem que segueixi aquest statu quo tan festejat pels elements burocràtichs y pels polítichs d' ofici, y es que cada un vol ser amo de casa seva y que l'Estat enemics frueixi la vida complexa de nostras diàries, que es revisi y que agafi l'empenta de la llei de progrès y d' evolució que li falta. Mes nostres inflats homes d'Estat, afectats de miopia cerebral, son petits pera fer marxars als grans pobles, estan incapacitats pera sostener la concurrença de las raças fortas. Endarrerits en tots los ordres, tart y malament tot ho van copiant; tot no; lo dolent de las altres nacions, particularment de la França jacobina, y fracassats que tenen de fer sinó seguir galvanisant lo còs putrefacte d' aquestas petitas dinasties que en diulen caciquisme ab sa parroquia degradada y indigna? Què tenen de fer sinó mostrar-se contraris de la cohesió y de la unitat necessàries pera l' desenvolupament dels interessos de las regiòns històriques? Què tenen de fer ab sa inèpcia manifesta més que oposarse á tota reforma saludable, á fortificar las institucions bonas, á evitar desigualtats extremas, en fi, á tota concessió regional de règim intern, ja polítich-social, ja administrativa y econòmica?...

Ni la mala fe de sempre, ni 'ls treballs de desnaturalisió á que de dia y de nit estèm subjectes y que ajudan á desarrelar d' entre nosaltres l' amor d' identitat que sentim per las cosas de la terra, han destorbat fins ara l' deixondiment de la conciencia catalana, ni pera rès han aturat lo renaixement de la personalitat de Catalunya.

Que s' hi fixin bé en aquest dato ètnich, fisiològich y social y que deixin d' entregarse als accessos de furor que sols compleixen indicacions de moment y posan de manifest las tendencias suïcidias.

Y si no es aixis, que fassin; que fassin donchs y que s' desfoguin, però que també fassin me-

cials personalissims y de baixa valua, may ne tinguieren pera discutir ab serenitat las reformas de las colònias y que 'ls mateixos que governan, ells mateixos concedieren l'autonomia á Cuba.

Si la Historia s' escriu com cal, quanta vergonya té de caurer sobre 'ls guiatges de la hegemonia castellana que ab la ceguera de sectaris, mirantse despectivament las aspiracions autonomistas de las regiòns, no han volgut tranzigir ni sisquera estudiarlas y llechs complementariament han continuat la obra destructora de l'Estat, la defensa egoista dels interessos polítichs en detriment del benestar, de la civilizació y de la cultura de l'Espanya gran y forta com la voldrian.

Y quanta responsabilitat los hi té de cabrer als homes del centralisme, quan la generació que puja 'ls hi demani estreta compte de sos errors passats, si abans fets inesperats no adeantan la vindicta triomfal de la personalitat de nostra sempre estimada Catalunya.

SANEJAMENT

DE LAS

mareas del Francolí, riu Clà y la Pineda (CONTINUACIÓ)

L'ayga de la cequia major que com la dels estanys de qu' fins ara tenim noticia puja y elegantment ésta té per origen las causas Avenç hem rebut lo v. desnivell pel trajecte hidràulic, passant a negar pessuàreres del Mas de Malet, pel davant del de Boteret y pel darrera del dels Canonges y per entre aquest y lo de Patau ó Montoliu, guanya la mar en lo punt conegut per la Tanca, per existirhi una tanca ó comporta de ferro que impideix que hi penetrin las aygas de la mar grossa del segón quadrant. En son començó s'ia á l'enfront del Mas de Gibert ó Fortuny, entre la via fèrrea de Valencia y la platja, aplega las aygas del barranc del Mas de Casas y las sobrants de las mines de Ferrer y Durán y de la nomenada de l'Hospital ó de Gasset.

L'òms de sanejament han d'èsser aquí radicals perque aquestas cequias no tenen rafó de ser; persisten més per la rutina de la gent del camp de deixar-ho tot com ho han trobat y per la falta de medis, que per rès més. L'ayga no hi reinfla gayre y l'terrèr es bastant alt: tenen donchs de terrenplens primeirament ab palets y arena de la platja y després ab una capa de terra vegetal; y no volém que això siga dit científicamente: apelèm á la veritat dels fets. Que's mirin lo prat de Figueras del Morell comprat pel propietari del veïn poble de la Canonja, Magí Canadell (de la Boella), sanejat y enterradas las cequias pel procediment esmentat, y's convencerán de que lo que dihem no es pas irrealsible. Aquesta peça de terra es avuy una vera joia com a vinyar y atmellerar. Y no es això sol: d' aquí á un moment altres remarcables datus vindran á corroborar-ho plenament.

Del mateix modo té d'enterrarsse ó terrenplens la cequia major y en son lloc com a mida de seguretat pel terrer y pels efectes dels grans ayguats, ab intervenció facultativa deuen obrir-se des de hont comensa á alçar-se l'terrèr fins á la mar, 3 ó 4 grans cequias del mateix diàmetre, això sí, totes rectes y perpendiculars á la platja ab lo desnivell corresponent y ab tanca: una á ser possible allí hont naix la citada cequia major; altra á l'angle que forma entre 'l Mas de Malct y 'l de Boteret al peu de l'obra de fàbrica que conduheix l'ayga potable d'un dels braços de la mina del Mas dels Canonges al primer d'aquests masos; la tercera entre 'l Mas de Boteret y 'l dels Canonges, y la última á l'indret mateix de la Tanca actual.

A la companyia del Nort únicament li tocaria rivellar las depresions del terrer que hi ha á la part de dalt y de baix del terraplè de la via y deixarhi de conduir las aygas pluvials com en algunes fa actualment.

Los arrendadors, mitjers y propietaris que no poden arribar allí hont voldrian, deuen inseguir la pràctica establesta de refer agranats lo cordó de la platja que de tant en tant las revinclades aonas de la mar fonal malmenan; que hi plantin com fan, carrossas de canya, atzevaras, magners borts y pins de la terra per lligarho bé y ferho més fort; que hi

aixequin més endintre un segon cordó més baix ab una rasa al davant; d' aquest modo mirant per la seva salut y pels seus interessos, fan un gran bé á la salubritat pública.

De la Tanca fins al terme municipal de la vila de Vilaseca de Solcina, la costa baixa està ben sanejada gràcies á la imitable iniciativa del noble patrici l' Excm. Sr. Marqués de Montoliu, ja difunt, que per medi del colmatatge (enterrament artificial) colgà las ecquias dels prats de Torrents, del Tendre, de Bianet y de Tomás, y sobre tot, portà a cap l'obra gegantina de fer desapareixer l'estany del Mas de Virgili rodejat de tristos tamariús, terraplenant y convertintlo en extenses bancaladas de conreu protegidas per grossos y esglalonats murs á fi d' enllaçar-los (enterrament artificial verdader) ja que restava tapat fins á la mar lo tronch unich ó mare de desaygue dels barranxes de Quart ó Castellet y de la Boella, que ab los ayguats y barrancadas tant han alçat (terraplenament natural) los terrers baixos y pantanosos del Mas de Miró (Alberich) d' insalubritat reconeguda, puix que alguns masos d' aquesta marina en ocasions se han fet inhabitables y s' han tingut d' abandonar.

Fixèmns tantsols en lo que passa dins nostra llar y trobarem que pera enriquir als de Castella se fa lo que s' fa en la importació de blats extrangers á Catalunya y que no necesita comentari pera demostrar lo que l'centralisme estima las regiòns que li donan la vida. Fixèmns també (y es lo motiu d' escriure aquestas pocas quartillas) en lo que passa referent á la pesca del bou en nostras platjas.

Lo dia primer d' Octubre prop-passat, enrolaren las parellas pera que pesquessin fins á l'últim d'Abril del present any. Passà aquest període de set mesos, solcant las mars properas un estòl de parellas qu' esperverava. Qui tingües la sort ó desgracia de veuler lo fons de nostras mars, lo veuria més solcat qu' una parada del més curiós y endressat pagès.

Com era natural, s' anava estroncant la mar y durant tot l'Abril dues cosas lamentavan: lo poch peix que portavan de vol y la cria que deixaven malmesa.

Morí l'Abril y quan desarmaven, se llegí en los periòdics que, gràcies sens dubte á algún cacich polítich, se concedia permís per allargar la pesca del bou durant lo més de Maig, á las parellas de Sant Carles de la Ràpita, á fi de que 'ls pescadors puguen atendre á les necessitats de sus famílies.

Deixant apart lo motiu de la concessió, que á mon pobre judici es molt miserable y tonto, per esser extès á totas las costas, era llògich que, sens pròrroga concedida per la Superioritat, ningú pogués pescar al bou en nostras mars y 'ls de la Ràpita sols en las sevas; més, no ha sigut aixís, puig, continúan pescant algunes parellas de Tàrragona, una del port de Cambrils y Bassella de l' Aincua, mantenent las crías y esfullant las més fonamentadas y falagueras esperançadas d' una bona anyada per l' any prop vinent, poguent assegurar que hi ha hagut parella qu' ha llenyat al mar cinquanta arrobas de mollera y moll petit, que n'representan cinquanta arrobas de temporada. Y tot això sens cap permís explícit.

Tal volta això fa olor d'eleccions y quan s' acostan aquestas tot se permet pera lograr lo triomf? Serà perquè l'Gobern vol acabar ab la rassa pescadora perque á Madrid no hi ha ni canal ni mar? Serà perquè 'ls mariners no pagan rès de contribució y allá ahont no hi va la butxaca que s' perdi tot com més prompte millor?

Ubinam gentium sumus? ja quin terry vivim? ja quon tenim l'estada? vivim á Betulia ó som Andorrans? es qu' aquesta bona gent de platja no tenen rey que 'ls governi, ni Papa que la excomuniui? es que l'Gobern vol que trobin la mort, allá ahont deurian trobar la vida? es que vol alimentar unes quantas famílies per un parell d' anys, ab la miseria y la fam de las demés?

Enhorabona que 'ls de la Ràpita pesquessin al bou tot l'any á casa seva y á casa seva venguessin lo poix sens perjudicar als nostres en las plassas catalanases. Qu' allá la pesca del bou no 'ls perjudica en tanta escala per rahó del llangost? Estich conforme. Però, y l'demés peix qu' entra en nostras plassas? No surten mai de casa pera anar á pescar las mars veïnoses?

Qu' es nostres pescadors vajan á pescar á la Ràpita? No es equitatiu, ni pot donar cap resultat satisfactori.

Lo just, lo equitatiu, lo racionable y lo que deuria ésser, fòra prohibirlo á tots ab càstichs rigorosissims, sens perdonar á ningú que trengües la llei y obligarlos a pescar ab la veradadera malla real.

No n' hi hauria prou ab mitj any de pesca del bou, comensant al primer d' Octubre? N' hi hauria prou y massa. Los mateixos pescadors sensats això ho confessan. Tot lo que passi de mitj any, es pèrdua manifesta pera la vinenta anyada.

Per ventura lo peix lo criá Déu, sens lleys naturals ó ab lleys diferentas dels demés sers criats? No hi ha pera 'ls auells del camp lo temps de vedat? Encara no está prou esplotada la mar y 'ls pescadors prou desgraciats y aburrits? Y qui diu d' això, diu també de permetre, los cabos de mar respectius, lo pescar l'algue y vindre calats fins quasi als mateixos caps de traure, sens temer lo més petit càstich. De qu' serveix posar en lo ro de quinca parella, lo número de millas ensora que deuen pescar? No es això l'acabose y ésser al cap-de-vall de tot sens tindrer camí de sortida?

Certament hem de confessar que 'ls pescadors

Cosas d'Espanya

La pesca del bou

Anem de cap avall que s' un contento y, no obstant, tranquil com un Pasqua. No sembla sinó qu' hem perdut lo xarot y l'indiferentisme s' ha fet com una segona y nova naturalesa. L'escepticisme, en tots los ordres de la vida social, impera sens la més petita lluyna y tot v' com Déu no vol.

Tots caminem sens saber ahont farèm cap y no anirem allá ahont voldriam perque sembla sinó que Déu nos ha tapat los ulls y tots los camins portan á l'abim. Talment sembla que hem arribat al punt més crítich de la historia y no hi ha qui ns governi, perque som ingovernables. En fi, la societat tota està somoguda y trasbalsada en sos fonaments, y 'ls interessos suprèms de la humanitat, menyspreuats; y per això, á forsa d'èsser rebujada la autoritat divina, ja fan cosa, hi estan de massa las coronas dels reys y 'ls tronos ja bambolejan.

Pera tindrer la vera convinció de lo susdit, basta donar un tom de cap á tot lo que 'ns rodeja y sens moure ns de casa veurem descuydats los més grans interessos, y no sols descuydats, sinó malmesos del tot.

Ja no cal dir rès d'aqueix gran soroll que avuy ja no es fondo, sinó qu' esclatant aquí y allá altera l'ordre públich y 's tem, ab fonament, un cataclisme. Rès tampoc dels desacerts fenomenals de nostres governants devant los esvalots contra Déu y sa Iglesia ab lo crit de *"Visca la llibertat!"* Rès tampoc de las forcades baixes ignominiosas y lladronicis de las eleccions-mentida; rès, finalment, de tot lo que fan qui 'ns desgovernan, perque tot ho fan malament.

dors se'n van á la miseria més espantosa y que hi van á la posta.

Ja cal qu'ells posin seny, ja que 'ls de dalt no miran ni cuidan de sos més cars interessos. Es precís que reconegan forçosament y baix la presió de la trista realitat, que s'en van á la fam per lo camí de la prosperitat y de la riquesa; que s'posan l'argolla al coll, pensant-se penjarhi soguillas; y que se'n van á la mort ab las parellas que solcan la mar pera trobar la vida.

¿Que no miran y vèuen com malmeten la pesca? ¿La ignorància arriba á tant? No's pot creure, ni 'ls faig tant tontos, per més que no's hajen mogut de l'ample toll tota sa vida. L'instint sol fóra suficient pera pender una seria resolució, si 's tractés de sers irrationals; mes, com se tracta d' homes y avuy la rahò està venuda per l' egoisme y trepitjada per las passions que crían necessitats y gustos los més tontos, no 's fà res més, ni 's vá á cap puesto, si no 's vèu lluir l'interès, per més que siga fals y de tristíssimas y deplorables conseqüencias després.

¡Pescadors de las costas catalanas! A vosaltres vé aqueix crit de ¡¡alerta!! Reflexioneu un xich sobre lo que tant vos interessa y d'ahont dependeix vostre benestar y l' de vostras familiás. Mirèu per vosaltres y per vostres fills si es que 'ls aymèu quelcom encara, y si vosaltres estronquèu la mar, ahont aniran á pescar los que vindrán?

Si 'ls de dalt no saben lo que s'fan en ayal assumpcio, es precís sapiguèu vosaltres lo que vos convé. Si 'ls de dalt no saben gobernarvos, sapiguèu vosaltres com vos debêu regir. ¿Cóm ferho?

Veurem, ajudant Déu.

ITSELEC.

Los aucells

Jo 'ls he vist aymarse á las voras de l'estany y també dessota 'ls arbres y 'ls he contemplat amoroosit dolgumentme de no entendre las cantadas.

M'he sadollat de la tendre poesia que respijan las boscurias habitadas dels alats cantors, y l'cor m'ha devallat llàgrimas dolsas al contemplarlos volejar per l'espai blau fugint de ma presencia.

—¿Pérquè fugiu inquietos al vèurem?—los he preguntat, y ab las aletas semblavan contestarme,—perque no 'ns vols pas bé.

Y'm vingué á la memoria aquell company estimat que havia jurat guardar la muller del seu germà ausent y fugia temps després, avergonyit de no haver complert.

Si, si, fugiu enhorabona, que 'ls qui estèm condempnats á arrastrarnos per la terra, no som dignes d'escutar vostres secrets, ni de pas trigar de las vostres alegrías.

Y 'ls perdía de vista al remontarse per demunt l'arbreda extensa que cubria la mon-tanya.

**

Los he vist niuar en la part més alta d'un pí vell, en l'angle format per dues branques ufanosas, y ab relligiós respecte he admirat la diminuta familia y també he presenciat los afans que per la vida passan.

Los he vist estarrufar-se dessota l'escanyolit regalim de la font cristallina y saltironar per las humitejadas pedras que surtan á flor de agua.

També 'ls he vist ¡pobrets! caure en lo parany extès per una mà mercadera y lluytar inutilment dins de la gavia pera recobrar la llibertat perduda.

**

Aquell dia obrí la portella als de casa y després de besarlos lo caparró, i gesou la llibertat! los dugui deixantlos escapar y seguintlos ab la vista fins que me 'ls ocultaren los campanars de la ciutat.

Diguèlshi á aquells que vegí al bosch, que no escapin quan me vegin, que 'm plau més veurels lliures que engabiats.

Qui ho pogués dir per Catalunya!

RICART ROCA.

Comentaris

Pifa

Aquesta vegada si que 'ls rotatius de Madrid y altres que no son rotatius, s'han tirat, com vulgarmént se diu, una planxa de primera. Engegaren sense encomenar á Déu la seva artilleria grossa contra l'Catalanisme y després dels primers trets han tingut de fer alto el fuego porque observaren que 'n lloch de destruir al suposat enemich, lo que feyan era esquarterar un edifici que ja dificilment se aguanta. Resulta que allò de las horcas, fusellaments, deportacions y demés retòricas, quedarà per mellor ocasió. Ara per ara, 'ns perdonan la vida, lo mateix que 'l portugués del quènto y si tan fi filèm, potser, potser que fins nos donquin una llepolia pera tréurens l'amarrador de la boca.

Quan varem llegir en la célebre ressenya del cent cops célebre concell de Ministres, que havia acordat no hacer la más pequeña concesión al catalanisme, però si tractarnos ab lo major rigor, ja vaig pensar que la sanch no arribaria al riu. Lo que no se m'va ocorrer es lo que contan del general Weyler. Discutian los ministres que s'devia fer pera solucionar la qüestió catalana; cada hu hi digué la seva y quasi tots convenian en qu'era precis pegar duro y á la cabeza. Lo bray general deixá que s'desfoguissin y quan li preguntaren la seva opinió com a més coneixedor de las cosas de Cata-

lunya, digué ras y curt que la única soluciò era concedir l'autonomia.

Si en aquell moment haguessin rebut las dimisories per telègraf, no haurien quedat més sorpresos. En Villanueva y en Romanones, donaren un brinco que, per poch, l'últim, se desgracia la cama bona que li queda. /Te reo/ devia pensar en Sagasta, y pera que no s'endredò lo marro, digué que ja 'n parlarian un altre dia, que l'assumpto devia pensarse molt... etz. etz.

La estranya sortida d'en Weyler, la campanya d'un periòdich tan contrari de Catalunya com *El País* á favor de la autonomia de Catalunya y de las demés regions, fou un gerro d'aigua freda sobre 'ls caps calents de polítics y chicos partidaris de passarlo tot á sanch y á foch.

Ara á Madrid ja han comensat á ésser autonomistas, no perque l'estudi de la situació de Espanya 'ls hagi portat á aquesta conclusió, perque ells d'estudiar no 'n saben, sinó per miras políticas ó perque si, puig ab la mateixa llegeresa que defensan avuy una cosa, dé-má defensan la contraria y en paus.

Bò es que no comensin á no trobar subversiu lo que demanem; però molt serà que 'n Weyler no fassi la segona edició de lo de 'n Polavieja; molta autonomia de boquilla y al cap de vall.... ni una aproximació.

Tornemhi

Confessém ingènuament que no sabèm escriurer y que quan volèm fer un xiste 'ns resulta una sandez. Té, donchs, lo degà de la premsa.... de Ferrán, rahò que li sobra, com també la té aquell Dón que vostè saben y altres Dons que corren per aquí, que no se estan de dir que som quatre ximples, que no tenim això que 'n diuhem sentit practich en la pitjor acepcio de la paraula.

La nostra intenció no era ofendrer á la respectable classe de cotxers de casas ricas, que de segur n'hi ha molts que son més dignes que 'ls amos á qui serveixen; volíam dir que de la mateixa manera que 'ns encasillan á un Gascón qualsevol, foraster y á qui ningú coneix, per lo sol mèrit d'ésser administrador d'un cacich, pot passarli á aquest per la.... xistèra, lo dia menys pensat, encasillar y per lo tant fer sortir diputat, al seu cotxer. Això es lo que volíam dir y si no ho diguerem serà perque l'mestre de l'autor del *Brochazo* degué ensenyàr *toreo*, en lloch de llegir y escriurer.

Endemés, lo degà sab moltas coses, entre altres allò que corre dels cotxes de tercera atrubuit al *Brusi* y que ningú ha sapigut trobar en la colecció del vell periòdich, segons llegirem no fà gayre temps. Fins sab d'un pastor que arribà a Papa, lo que no deixa d'ésser una erudició poch comuna; però nosaltres sabem una cosa encara més extraña, y es que á Fran-

ça un ochs va arribar á regidor, director d'un periòdich y presidente de corridas de toros. Moltes altres cosas sabem y fins las teniam escritas, però com no som dolents de mena y si, uns bons xicots que no 'ns agrada fer mal, havem esborrat unas quantas ratlles y llistos.

Quedém, donchs, que nosaltres prediquem la democracia y no la practiquem; que volíam tornar á n'aquells temps del feudalisme, del qu'encara n'quedan algunes reminiscencies no gayre lluny d'aquí, y qu'estèm tocats de l'ala.

¡Ah! nos descuidavam de felicitarlo per las frases ab que comenza y acaba 'l *Brochazo*, que per excepció no es d'estisora. Lo *Ole ya!* y la *sandecia*, li resulta lo mateix que si hagués fet un cap y quà, puig fins li *peguèm* doble la jugada.

Y que consti qu'á n'aquest comentari hi havèm tirat bastanta ayuga, lo que no deixa d'ésser un gran sacrifici, puig ab això dels daus nous, nos escaseja més de lo regular.

La feyna d'avuy

Avuy s'acaba tot aquest bullit de las eleccions. Ho celebrem encara que no més siga pera que 'ls candidats descansin de las fatigas que occisiona l'anar d'assí y d'allà, enredant á l'un y enredant á l'altre, respallant á aquest y afalagant á tots los petits caciques de poble, que son los que fan las eleccions.

Aquí, á Tarragona, encara s'pot anar á votar perque no es costum fer tupinadas, per la senzilla rahò de que la multa vigilancia dificulta lo fer jochs de mans; però als pobles, no miran prim y abocan los cens ab una gracia qu'encisa.

Sigu com vulgui y ab trampas ó sense trampas, nos trobarem que sortirán de las urnas 400 y pico de diputats, nous de trinca algunys d'ells, que anirán á Madrid ab la llissó ben apresa; los ministerials á dir sempre que si; los conservadors á fer una oposició de per riurer; los republicans y carlins á no fer res de profit, y tots plegats á perdrer lo temps enraonant molt de política, y anarsen als toros quan se discuteixin los projectes econòmics, que sens dubte presentarà l'*Ursaiz*, exigint *nuevos sacrificios*, en diners s'entén, als que treballèm pera que visqui ab l'esquena drèta, tota la dropada que 's nodeix del presupost.

Passaran los liberals un parell d'anys manejant las cireras, y com allàvors ja se 'ls hi haurà acabat la corda als de l' altre turno, aquests apretarán, mourán xibarri de la mateixa manera que 'l mogueren los liberals ab pretext de la *Electra*, enderrocarán á Sagasta, y altra vegada 'ns trobarem ab candidats que nos vindràm á demanar lo vot, exactament lo mateix que avuy.

Y tota aquesta comedia durarà.... fins que acabi com aquella de Falset.

Parla Canalejas

Hi ha persones que sempre son joves encara que no més sigui de nom. Als 20 anys los anomenan pel diminutiu del seu nom de pila, com Joanet, Agustinet, Pepet y demés etc; passan anys y més anys, arriban á vells, y encara no s'han pogut treurer de damunt lo et, de quan anaven á les bescrolas. Lo mateix li passa á en Canalejas; t'una pila d' anys que va ser ministre y desde allàvors li aplican *lo joven ex-ministre*, que li quedará per *in sécula reculorum*.

No obstant ésser joyen, en Canalejas ha pronunciad á Alcoy, un discurs, eloquent, això no cal dirlo, bastant pessimista, *Espanya*, —ha dit, —se hunde; todo aparece tenebroso si no atendemos a su remedio. Sólo hay dos soluciones: la revolución ó un cambio de personas que dentro la monarquía lleven adelante lo que hasta el presente no puede concluirse.

¡Quina llàstima que 'n Canalejas no sigui ministre! En lloch de fosc, veuria un cel sense celates, clar y esplèndent, y tindria fè en la pròxima regeneració d'Espanya; però ara, lluny, molt lluny del Paradís ministerial, lo cor se li enconeix y no té cap confiança en los homes que avuy son regeneran.

Nosaltres també voldríam que á tots los polítics que 'ns han portat á l'estat en que 'ns trobèm, los desessin al quart dels més endressos y que may més se parlés d'ells; però un dupte se 'ns ocorre y es com ho faríen los nous regeneradors de la pàtria. Si allò de que cada poble té l'govern que 's mereix, es una veritat, quina classe de govern pertoca á Espanya? Pera nosaltres un de *pan y toros*, y encara gracies.

Notas d'Art

Descansèm?

Potser que si que fóra convenient, això no fos més qu'una setmana, lo descansar de la tasca d'escriure jo «Notas d'Art» y tú, lector, de llegirlas, —sobre tot tú de llegirlas, —tenint en compte que no hi ha manera en aquests moments històrics de fixar la mirada en periòdics y revistas sens que se 'ns posi al devant una ressenya, una critica més o menys endevinada, de las obras presentadas á la Exposició de Madrid, á ne 'ls Salòns de París, á Alemania y á Inglaterra....

Deixèmho donchs: y si no 'ns surts ab ganancias tampoc hi perdràs gran cosa. Jo, per la meva part, (festivo com vulguis) tinch d'omplir las quartillas de reglament, y no 'm reporta ni una engruna de ventatja. Però, ja està dit... Deixèmho pera un altre dia.

Y parlem de 'n Pi y Margall!

Lo venerable apòstol de

desitjos dels seus compatriots y dels correligionaris, ha recorregut unes quantas poblacions de la terra catalana; d'aquesta hermosa regió que se sent orgullosa de comptar entre los seus fills més ilustres. Part del dijous y l'divendres prop passat, lo tinguerem entre nosaltres á Tarragona. Gayres vegades haurèm vist un polítich que fassí menys del ofici. Acostumats com estèm á contemplar com tothom, sens distinció de colors, tira l'ayga al seu moli, veritablement sorprèn, causa una estranya impresió veurer aquell vellet de barba blanca en mitj del camp fangós ahont naixen las passións y 'ls egoismes polítichs; lo veurer sobrecessor de la seva figura inmaculada, conservant víu lo foch sagrat d'un ideal que molts se temen que baixi ab ell á la fossa....

Mes, no tingueu gens ni mica de por que 's perdi la llevar santa: prou viurà com lo seu nom á ne 'lsfulls de nostra historia: prou la veuran engrandirse la seva hermosa figura las generacions que vinguin.

Als polítics centralistes ell los senyalà l'remey pera curar la gangrena que s'estenia per las extremitats de la pobra Espanya; però no se 'ls escoltaren y 's feu precisa l'amputació. ¡Déu fassí qu'una rasquicia del mal no acabi ab la seva vida....!

Contemplèm á ne 'l gran mestre desde un altre punt de vista; observèmlo continuant la tasca preciosa de 'n Piferrer. Cor entusiasta per tot quant ab l'Art se relaciona; veritable ànima d'artista; místich devout de la suprema bellesa; enamorat dels nostres vells monuments d'hermosa patina, dedica bona part de sa existència á l'estudi d'aquells venerats recorts d'altras civilizacions, y encaratja á ne 'ls artistas d'avuy á continuar la tasca.

Ab en Gladstone y en Ruskin, forman durant bona part de la centuria passada, una mena de trinitat europea en quins tres grans homes s'hi encarna l'bon sentit, lo sentiment y la calma de suprema intel·ligència. Los tres s'asseblan bona cosa en sus diferents personalitats y aspiracions, y en Pi y Margall sobrevivintlos los resumeix d'una manera admirable.

Recordeu á ne 'n Gladstone á l'any 1886 proposant al Parlament Britànic l'autonomia d'Irlanda..... recordéulo al 1892 tornant a presentar lo projecte de l'*Home rule* que li fou altra vegada rebutjat... publicant allàvors un escrit excitant als escoceses y galesos á la reivindicació de llur autonomia.

Recordeu á ne 'n Ruskin:

«Per ésser lliures hem de dominarnos, sapiguerem portar á nosaltres mateixos, tindrem una personalitat potent y hem de procurar reforçarla questa personalitat. Això es la Vida triomfàrem de la Miseria, y de la Lletgesa en l'Art.»

Més endavant, al profetizar la nova era ètica del segle XX:

«L'Estat parlarà de Bellesa á las multituds per tots los medis qu'estiguin á son alcance: los temples, los edificis, las muralles, las campanas, los trastos. Los canons no més serviran per salvars.....»

QUIQUET,

Las conversas del "Centre Industrial"

No tenim l'espai de que voldriam disposar pera fer un acabat extracte de la conversa que inicià l' diumenge passat nostre estimat company n' Agustí Ferrer, qui senyalà ab gran acopí de dades y encertades observacions, los medis més adequats pera lograr lo renaixement de la avuy tan migrada exportació de vins y olis.

Comensà dihent que aquests medis no poden ésser de resultats immediats: la constància y l' temps son factors principalissims, com ho demostra 'l fet de que ni la filoxera ni la pujada dels cambis no han pogut reanimar lo comers de vi.

Lo primer que s'imposa es cambiar per complert la manera d'ésser del nostre comers, massa rutinari, puig avuy no n'hi ha prou ab un crèdit reduït y una ben sonamentada honradesa; actualment s'ha de buscar al consumidor, estudiant llurs gustos, satisfent llurs

aquesta ciutat als qui acullí ab molta simpatia, parlant llarg rato ab ells y enterantse minuciosament del moviment catalanista de aquesta comarca.

Los nostres amichs nos pregan fem públich lo seu agrahiment al Sr. Pi per la rebuda que los hi dispensá, y per las atencions de que foren objecte per part del Sr. Martínez Cauero.

Lo Sr. Pi y Margall, abans de dirigirse á Reus, visitá l' Centre Federal, lo Casino de Fusió Republicana y l' Ateneu, dirigint la paraula á la concurrencia, y fentlo en las dues societats darrerament esmentadas, en nostra hermosa llengua catalana.

Tenim la gran satisfacció de comunicar á nostres llegidors las *mellorías* qu' es proposan fer los senyors Alcalde y Arquitecte municipals; son:

1.ª Destinar la Plassa dels Infants á dipòsit de matxaca.

2.ª Transformar, aprofitant l' acció del temps, los carrers de la ciutat en carreteras ó barranques.

3.ª Deixar creixer l' herba en lo Passeig de Sant Antoni, particularment lo trós comprès entre la carretera de Barcelona y l' establecimiento de begudas conegut per Miramar, pera que hi puguin pastorar los remats de bestiar.

4.ª Intentar la explotació del negoci de fustas, servint pera l' ensaig la dels arbres dels passejos públichs, que, á causa de la falta de rego estan ja mitj morts, excepte los de la Rambla del Centre, que deuen tindrer intenció de conservarlos, ja que son los únichs qu' han vist un xich d' aygua.

5.ª Celebrar una exposició permanent de tota classe de brossa y escombrerías en los carrers de la població.

6.ª Permetre als vehins que tenen flors al balcó que las reguin quan vulguin pera que ls tranzeunts arribin á casa havent rebut unas quantas dutxes, evitantlosi la molestia de tenir que anar á la casa de banys á sacudirse la calor propia de l' època que atravessém.

Segurament l' *activitat* del Sr. Alcalde, segundada per las *iniciativas* de l' Arquitecte, s' ocupara de l' estudi y realisació d' altres projectes de gran trascendència pera la població.

Si nosaltres ja ho dihem: los Tarragonins més d' un cop nos queixém per vici....

Aqueixa última setmana hem llegit en la premsa de Barcelona que l' *simpàtic Capitàn Verdares* se presentava com á weylerista per la circumscripció de Palma.

Per altra part, varis diaris locals, han dit, que l' *intrépido Capitàn* únicament se presenta per Gandesa.

Això no pot ser altra cosa que tothom se disputa tindrer per representant á las Corts á

el federal, o la tan coneguda *caixa* de la *Elabora*.

Ha sigut comentadíssim un article publicat an dels dies de la setmana passada en un diari local, parlant d' un munt de coses que al públic no li importan res.

Cada hu pot tindrer lo criteri que vulgui; mes nosaltres entenem que qui exerceix autoritat, no deu mai tractar las cosas com se tractan en l' article en qüestió.

Ademés no sabem veure á que vé á nas lo de feros saber que's viu á tal carrer ó tal altre y si's surt sol ó acompañyat y de nit ó de dia. Aquí á Catalunya cada hu surt quan li sembla bé ó quan no té feyna, y no té necessitat de dir á ningú si va per tota ó per dins. Com que s' aplique en nòstre pays lo refrá de que «a qui no vol rahons no n' hi buscan», tothom fa lo que li sembla y res més.

Los extremos que s' someterán á la deliberació de l' Assamblea de Tarrasa que tindrà lloc lo diumenge vinent, son los següents:

1.ª Interpretació y aclaració dels accòrts de la Assamblea de Reus, en lo que fan referència á la lluita electoral y á la forma en que aquesta s' ha de realisar.

2.ª Interpretació y aclaració dels accòrts de l' Assamblea de Balaguer, que s' refereixen á la forma de tributació pera Catalunya mèntres no sia autònoma.

La ponència la componen D. Manel Folquer y Durán, president; D. Angel Guimerà, don Pau J. Permanyer, D. J. Riera y Bertrán, don Pau Sans y Guitart, D. Antoni Sunyol, don J. Romani y Puigdengolas, D. Marián Vayreda, D. Joseph O. Martí, D. Joseph M. Roca, Dr. D. Martí y Juliá, D. Agustí M. Gibert y D. Lluís Marsàns, secretari.

Estèm completament autoritzats pera informar á nostres llegidors, de que no perteneix ni ha pertenescut mai á la Companyia Transatlàntica, un subjecte que diu anomenar-se don Emili San Pedro, y qual subjecte s' es presenta en varijs parts, vestint, al semblar, l' uniforme dels oficials dels barcos d' aquella empresa de la que diu ser empleat.

Hem rebut un tomet titulat *Tarragona en el segle XIX*, que ha tingut l' amabilitat d' enviarnos son autor D. A. de Magriñá.

Agradim l' envio.

Constituix un entreteniment agradable pera molta gent de totas las classes socials, lo bonich *Cinematógraf* instalat á la Rambla de S. Joan. Las sessions se comptan per plens y

com que cambian los quadros cada dos días la gent no 's cansa d' anarhi.

Lo diumenge passat morí la virtuosa señora de nostre amich D. Francesch Esbert.

Acompanyem á tan estimada familia en lo viu dolor que per tal pèrdua experimenta.

Ab motiu de las festas celebradas á Lleyda la setmana passada, ha cridat justament l' atenció un bonich número extraordinari ilustrat publicat per nostre confrare *Lo Campanar de Lleyda*.

Una mala notícia tenim que donar als nostres industrials. Hi ha algun inspector de la contribució nou, y per lo tant, ja saben lo qu' això vol dir: *ull riu* que 'l més petit desquit se paga ab un expedient.

L' estat dels camps després de las últimas plujas es altament satisfactori, assegurantse que la cullita de grans serà per tots los indrets de Catalunya bastant bona, lo que prou los hi convé als propietaris y pagesos.

Hem rebut lo número 75 de la notable Revista *Pel y Ploma*, sent son text tan escullit com de costum y dedicant la part artística al retrato y reproducció de varijs treballs del notable escultor tolosenç Antoni Mercie.

Ab motiu d' arribar als tres anys de publicació, *Pel y Ploma* variarà notablement sus condicions y introduirà grans reformas qu' ofereixi anunciar lo número vinent, últim dels que li faltan publicar pera acabar los tres anys.

Celebrém que la bona acullida que l' públic dispensa á tan artística publicació hagi encoratjat al *Pel y Ploma* á mellorarla y ns complaurà que l' èxit correspongiu als sacrificis que l' empresa s' imposa.

Es un fet la constitució á Valls d' una Associació Catalanista que ben prompte quedará instalada en local apropiat.

Ho celebrem.

La festa major de Montblanch ha sigut traslladada al dilluns y dimarts de la pròxima setmana, días 20 y 21, per ésser avuy dia d' eleccions.

Se diu que ab motiu de la inauguració de l' alumbrat elèctrich se faràn festas extraordinàries.

S' ha publicat lo núm. 6 de la acreditada revista *El Provincial*, portaveu del colègi del mateix nom, dirigit per nostre amich D. Ramón Arrufat.

Elegantment editada en la tipografia de «L' Aveng» hem rebut lo volum intitulat «John Ruskin», fragment d' adaptació de l' anglès ab un Assaig introductorio per Cebria Montoliu.

D' aquest volum nos ocuparem ab detenció en una de las vinentes notas bibliogràficas, puig actualment son tan importants los assumpcions de política palpitant que 'ns prenen tot l' espai.

Ab motiu de las eleccions lo diumenge passat tingué lloc al Teatre Principal d' aquesta ciutat un *meeting* republicà, y l' dijous n' hi donà un altre D. Joan Cañellas.

Invitat per las comissions organitzadoras, assistirem á l' un y á l' altre, y no'n publiquem ressenya porque ho han fet ja 'ls diaris de la localitat y la falta d' espai no 'ns ho permetria.

No obstant, devem fer constar ab gust que tots los oradors republicans usaren la llengua catalana, defensant alguns d' ells la autonomia de las regions.

Segons llegim á la premsa de Reus, lo divendres á la nit se tributá una entusiasta rebuda á D. Francisco Pi y Margall, qui aquest matí ab l' exprés retornarà á Barcelona ab l' intent de passarhi una temporada y visitar las poblacions de Vilanova y Sitges.

S' están fent actius treballs que prometen donar satisfactori resultat, pera que la lloreada societat coral *«Illustració Obra*» s' fusioni ab lo *Centre Català*, formant una secció apart.

En cas de realisar aquest pensament, se commemoraria ab un festival, en quin hi pendrià part tots los chorus d' aquesta ciutat y seria un dels números de la simpàtica festa dels *Felius*.

La *Unió Catalanista* está ultimant los treballs pera celebrar l' Assamblea de Tarrasa, que tindrà lloc los días 26 y 27 d' aquest mes.

Los delegats d' aquesta ciutat sortiran lo dissapeu vinent pera Barcelona y Tarrasa.

Ha sigut aixecat l' estat de guerra y la suspensió de las garantias constitucionals que per alguns días ha disfrutat la província de Barcelona.

Desitjém que aquesta vegada la *pau* siga de durada y que 'ls rotatius madrilens tingan un xich més de calma y de seny.

La temperatura ha pujat notablement y això ha fet que 'ls cafès de la Rambla coloquessin ja los toldos y las tauletes al carrer, contribuint

Elixir á la Ingluvina Giol

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totas las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforçant los debilitats.

De venta en totas las Farmacias y en casa son autor, *Passeig de Gracia, 4, Barcelona*.

al bon efecte que al estiu produueix nostre hermos passeig.

Totas las tardes y nits se vèu molt concorregut, queixantse tothom de l' abandonó en que se l' té. No l' regan y queda convertit en una carretera fastigosa, tirant á perdre d' una manera llàstima 'ls vestits y fentse molt molest lo passejarhi per la multa pols.

Tal com se va posant, no tindrem aygua pera beure niregar, ó sigui pera lo més indispensable pera la població, y en canvi regareiem las afòrs, puig seria llàstima que á aquestas alturas perdessim la cullita de pebrots y tomàtuchs.

Avuy es lo dia designat pera l' elecció de Diputats en tota Espanya. Promete surtirèm de duples, y 'ls únichs que ab aquest tinglado hi guanyan son los cafeters, fondistes, impresors y 'ls que per un tan de jornal treballan la elecció de qualsevol dels candidats.

També estan d' enhorabona la respectable classe d' interventors, puig hi ha individus que sempre esperan que s' fassin eleccions, pera ocupar lo càrrec d' interventor, càrrec que com vostès saben es honorífich y recompençat sols ab un àpat.

Per lo demés, al pais lo té això ara per ara, sens cuidado, puig tal com està montada la màquina administrativa, tan malament, anàrem guanyant en Pau com en Pere.

S' está organisant lo benefici de la Secció dramàtica del *Centre Català*, que tindrà lloc próximament.

A jutjar pels preparatius que s' fan l' esmentada festa resultarà digna de l' anomenada qu' han conquerit los joves aficionats d' aquell Centre.

Ab motiu de la comèdia d' avuy, segons se'n diu, correràn algunes *pelas* per la majoria de districtes, essent també més que probable que 'l vi vagi á bundó.

Molt serà que á las quatre algún dinàstich no's trobi marejat y 'ls vapors li fassin posar uns quants zeros de més, que podrían convertir-se en unas quantas garrotades.

En fi: *lo que sea, sonarà*, com diuhen los de Castella.

Hem rebut l' últim número de l' aixerida revista *Patria*, l' que està dedicat á nostre malanguanyat compatrioti D. Joseph Yxart y conté l' següent important sumari:

«Aniversari», per la Redacció.—«Yxart», per Goye.—«Consòl», per Pau Delclós.—«L' Yxart», per Francisco Carbó.—«A una morta», per Joseph Yxart.—«Lo Monastir de Poblet», per Ramón Bergadá, Pvre.—«Recorts», per Ricart Roca.—«Notas e impresions d' excursió», per Lluís Benages.—«A la Verge Maria», per Mossen Jordi.—«Primavera», per Bernabé Martí y Bofarull.—Discurs de D. Joan Vives (acabament).—Crónica-Grabats: + D. Joseph Yxart y Moragas.—«Apunt de Tamarit».—per R. Olivé.

¿Qui es que per edat que tingui no voldrà conservar lo primitiu color dels seus cabells? Pera conseguirlo lo perruer CASALS poseix un procediment indi, purament vegetal, que no taca en lo més mínim lo cutis, reproduïx lo cabell y priva sa cayguda.

TIP. DE FRANCESC SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

Lo Camp de Tarragona
SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Rambla de S. Joan, 50, 1.^a

Tarragona, trimestre..... 1 peseta
Fora..... 1 »
Extranger..... 2 »

Número d' avuy ..... 10 cénts.

Anuncis y comunicats á preus convencionals.

CAMISERIA DE PAU BRU

Acaban de rebres totas las novetats pera la propera temporada. Extens assortit de cor-

batas, panyos, gèneros de fil, de punt, etz., etz. Veritable perfecció en la confecció de camises pera home y roba blanca de senyora.

Comte de Rius, 24.—TARRAGONA

Joan Ruiz y Porta

PROCURADOR

Mendez Nuñez, 16-2.ª-TARRAGONA

En Ramón Nolla y Martí

METGE Y CIRURGIA

ha mudat son domicili y gabinet de consultas á la Plaça de Sant Miquel núm. 3, segon pis.

Reb de las 11 del matí á las 4 de la tarde.

GRAN MAGATZEM DE CALSAT LAS BALEARES

Rambla de S. Joan 50.—Tarragona

Fàbricas á Palma y Mahó.—Gèneros superiors y de durada.—PREU FIXO.

ESTAMPA
DE
F. SUGRAÑES
TARRAGONA

En aquesta antiga y acreditada casa se treballa ab especialitat en las impresions d' Òbras de text, Follets, Periòdics, Revistes, Ilustracions, cromos-típografics pera Invacions, Tarjetas, Círculs honorífics, participacions per Casament, per Professió religiosa, per Primera missa y per tota classe de treballs de fantasia, Recatòris, Esquadres, morters, portafocs de preus, Círculs, Paper per cartas, Factures, Calendari, catalanistas y anunciadors, Memorandums, Sobres per cartas, Prospectes y demés treballs comercials, Memòries, Títols provisionals, Accions, Chèques, Letras, Pagars, y tot lo concernent al art tipogràfic

Serveys de la Companyia Trasatlàntica de Barcelona

Línies de Cuba y Méjich.—SERVEY DEL NORT.—Lo dia 19 de Maig sortirà de Santander y l' 20 de Coruña, lo vapor

Alfonso XIII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatje y càrrega pera Costa firme y Pacific, ab trasbord á Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia.

S'admet passatje y carga pera Santo Domingo y San Pedro de Macaris ab trasbord á Habana.

SERVEY DEL MEDITERRANI.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y l' 30 de Cádiz, lo vapor

Buenos Aires

directament pera Nova York, Habana, Progreso y Veracruz.

S'admet passatje y carga pera Puerto Plata y ab trasbord á Habana.

Línies de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Maig sortirà de Barcelona y l' 15 de Cádiz, lo vapor

Isla de Panay

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Puerto Cabello, La Guaya y Sabanilla, admetent passatje y càrrega pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combinà pel ferro-carri de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific pera qual port admets passatje y càrrega ab bi:lets y coneixements directes. S'admet passatje y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macaris ab trasbord á Habana.

Línies de Filipinas.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona, havent fet les escalsas intermitjas, lo vapor

Antonio López

directament pera Port-Said, Suez, Aden, Colombo, Penang, Singapore, Ilo-Ilo y Manila, servint per trasbord los ports de la costa oriental de África, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línies de Fernando Poó.—Lo dia 25 de Maig sortirà de Barcelona y l' 30 de Cádiz, lo vapor

Ciudad Condal

pera Fernando Poó; escala á Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa occidental d' África y Golf Guinea.

Línies de Canarias.—Lo dia 17 de Maig sortirà de Barcelona y l' 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. Villaverde

directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, retornant á Marsella per Cádiz, Alicante, Valencia y Barcelona.

Línies de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimecres, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se á son agent D. Emili Porrás.

Y 'L MÉS ECONÓMIC

SENTE UNE
S'OBTE 'L MILLOR ALUMBRAT

DE TOTS LOS SISTEMAS CONÈCTITS

Desconfiín de las imitacions

Pera la venda y conservació dels mecheros dirigir-se al representant

MARIAN CLANXET, CARRER DE LA UNIÓ, 14, TARRAGONA

TOTHOM FOTÓGRAF

Á LA CASA DE DROGAS Y PRODUCTES QUÍMICOS

DE SEBASTIÀ CARDONA

Trobarán los aficionats á la fotografia un assortit complet de cambres, trespeus, cubetas, prempses, escorredors, dispositius d' aigua, esfumadors, calibres, fanals de varis formes, cartolines, paper citrat Lumière, paper bromurat llort, placas porcelanicas, targetas postals sensibles, estereoscòpics y vistes estereoscòpicas y bany viratge combinat

Dispositiu del paper brillant Gelatina citrat de plata y àlbumina marca «Tambour».

Cambra instantànea. Llamp exprés 9 per 12 ab 12 chassis 70 pesetas.

9 per 12 ab 6 » 45 »

Periscope-Delta diafragma iris 9 per 12 ab 12 » 100 »

Express mínim 6 1/2 per 9 ab 6 » 10 »

6 1/2 per 9 ab 6 extra 13 »

» 9 per 12 70 »

» instantànea Periscope-Delta (Stereoscòpica) 9 per 18 110 »

Tinch lo gust de participarà ma nombrosa clientela, que he rebut las cambres Stereoscòpicas (Delta-cartouche) ab propietat de poguer aplicar placas y películes. Premiada a l' exposició de París ab medalla d' or. Unica casa á Espanya que s' troba en venda.

REVELADOR CARDONA

Unich en sa classe per ser lo més rápit, no s' altera ni taca

PREUS SENS COMPETENCIA

SE DONAN INSTRUCCIONS.—LABORATORI Á DISPOSICIÓ DELS CLIENTS

APODACA, 27, Y PLASSA D' OLÓZAGA, 9, TARRAGONA

Drogueria Plana

Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebolledo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras matèries pera abons ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca

TARRAGONA

Farmacia Plana

al costat de la antiga

CASA FIGUERAS

REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquirits d' origen.—Complert assortit de medicació pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygas minero-medicinals

TARRAGONA

LLEVAT SERRA

Superior á la Zarzaparrilla y á tots los depuratius coneguts fins á la fetxa, pera combatir y fer desapareixer los Forunculos (Florones) y demés erupcions.

De venda: FARMACIA DEL CENTRO...Tarragona

Dipòsit general: 9, PELAYO, 9.-BARCELONA

Lo Dr. Jordán

CIRURGIÀ DENTISTA

Ex-alumne del Colegi Espanyol de Dentistas, Ex-operador de la casa del Dr. Treviño, Madrid, etc.

Participa á sos nombrosos clients y al públic en general, que relacionat ab las mellors casas extrangeras, pot oferir dents artificials á preus molt ventajosos.

Pera las operacions odontològicas que dit senyor practica, compta ab tots los anestesicis fins al dia poneguts.

PLASSA DE PRIM 2, PRINCIPAL, REUS

Opera á Tarragona los dimars de las 9 del matí á las 5 de la tarde y los divendres de 3 á 5 de la tarde

RAMBLA DE SANT JOAN 70, ENTRESOI

A CA 'L BOYRA

DIPÓSIT DE GEL

Vins de totas classes. Refrescos y licors. Servey á domicili. Ressopons tots los días á preus molt acomodo.

Unich representant de la cervesa Moritz. Rambla de Sant Joan, 72, cantonada al carrer de Fortuny.

SABATERIA

DE TERESA SALAS

MAJOR, 8 (Cantonada al carrer de Caballers)

Gran assortit de calsat negre y de color. Preus baixissims.

Especialitat en los calsats á mida.

Gran fàbrica de braguers

24, UNIÓ, 34

Herniados (TRENCATS)

Aquest establecimiento compta ab los avanços mes moderns y pràctichs que la ciència requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d' aparells ortopèdics.

Especialitat en lo braguer Articular Regulador Sistema Montserrat y ab lo tractament de las trenadures.

Grans existències en braguers de grans preus, la curació radical de les trenadures congénitas y adquirides de l' infància y tot lo concernent á Cirurgia y Ártropedia.

Casa recomenada per tots los senyors metges que dan tingut ocasió de coneixela, tant per los gèneros de son catàleg com per los preus reduïts.

Pere Montserrat, Unió, 34-Tarragona

CONFITERIA

DE Joan Serra

23, COMTE DE RIUS, 23

En aquest antic i acreditatiu establecimiento hi trobarà un gran assortit de dolços exquisits y vins y licors del país y extranger de totas classes y preus.

Serveys complerts pera casaments y bateigs.

Maquinaria agrícola, industrial y vinícola

Complert assortit en ferreteria

Marceli Vicens

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l' important casa de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C., constructors d' arades y bogis pera fondas llaurades y demés maquinaria agrícola.

RELLOTGERIA

DE

F. RIGAU

14, Baixada de Misericòrdia, 14

TARRAGONA

Gran assortit de rellotges de totas classes y preus. Taller de composturas.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE A. PONS ICART

SAN AGUSTÍ, NUM. 21, PIS SEGON, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents genives.

Extracció de dents, caxals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, empomaduras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentadures de totas classes.

LA JOYA DEL CENTRE

ESTABLIMENT DE BEGUDES

DE JOSEPH RIOLA

22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22

Se despatxan tota classe de vins y licors de les més acreditades marques á preus molt econòmics. Se serveix á domicili.

Gran Saló de Perruqueria

SABATER GERMANS

52, RAMBLA DE SAN JOAN, 52

Los propietaris d' aquest establecimiento tenen l' objectiu de oferir al públic lo major esmero en tots los serveys. Especialitat en treballs de cabell per dificils y artístics que s'igan. Complert assortit de perruques y demés postissons pera teatre que s' lloguen á preus arreglats.

EXCELSER

En Llanas ven uns paraiguis de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit taníssim bò, que resisteix tota prova al devall d' un canalò.

Ademés, també té uns vanos ab uns pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo los podrían fer millor, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Trobarán també sombrillas y un gran assortit de bastons, parassols de totas menes que son mol, barato y bons.

Millor dit: no ya cap casa en tan bonas condicions.

26, Compte de Rius, 26

Fàbrica de Gel

DE EMILI TURRÓ

SANT MIQUEL, 31, TARRAGONA. Se recomana per la baratura de's preus y la promoció del servei á domicili.

Sastrería, Camiseria y variis generos

DE J. GÜELL

Major, 39.—TARRAGONA.—Major, 39

Pera senyors: Alpacas, estams, gergas, viñeyudas, llanillas, drils, camises blanques y de color.

Pera senyores: Alpacas, sedalinas, v